

20 ANYS
1994-2014

Benvolguts subscriptors, lectors, amics i amigues,

Tal com hem anat anunciant, enguany farà vint anys de la publicació de la revista *RE*, edició en català. Per aquest motiu, volem convocar-vos per celebrar-ho **el dissabte 15 de novembre**, a l'Hotel Catalonia Eixample 1864, al carrer de Roger de Llúria 60, de Barcelona.

Volem celebrar-ho amb un sopar per compartir amb vosaltres una estona d'esperit alegre i festiu. Ens trobarem a les 20.30 h per saludar-nos. Començarem amb una presentació i projecció d'un audiovisual. Soparem. Hi haurà uns parlaments i brindis. També es representarà una performance a partir del poema *Ésser* d'Alfred Rubio (programa al revers).

La revista *RE* és una publicació associada a la Universitas Albertiana, associació cultural que el 15 de novembre celebra la festa del seu patró, Albert Magne.

Les persones interessades en assistir haureu d'apuntar-vos a l'Àmbit Maria Corral, associació que col·labora en l'organització del sopar, al telèfon 93 272 29 50 (de 9.30 h a 13.30 h) o per correu electrònic: revistare@edimurtra.com

El preu del tiquet del sopar és de 32€, import que cal ingressar al compte de la revista *RE* de "la Caixa" 2100 3317 10 2200067405. Si us plau, indiqueu el nom de qui fa l'ingrés.

Amb el desig de poder compartir la celebració tots plegats, rebeu una salutació cordial.

Assumpta Sendra i Mestre
directora

Barcelona, 12 de setembre del 2014

PERFORMANCE A PARTIR DEL POEMA *ÉSSER*

Intèrprets:

Ballarina: Ayelén Molina

Actrius: Herminia Carbó Reñe i Montse G. Romeu

Actor: Pedro Gutiérrez Burgos

Textos extrets de la revista *RE*: *Alfred Rubio, l'aventura d'existir*

Música: Claris Big Band

Direcció i arranjaments: Gustavo Herzog Kemelmajer

Assessora de vestuari: Annie B. Orobiyi

Direcció general: Pedro Gutiérrez Burgos

ÉSSER

*Tanco la porta.
Em quedo sol.
M'envolto de silenci.
Acluco els ulls.
I m'estiro a la catifa
i poc després...*

*La pell s'oblida que alguna cosa la sosté.
Em sembla que suro.
Ni el cos sento
ni ell sent cap dels seus porus.
No penso en res.
Només,
sento que existeixo! Existeixo!
sense ni tan sols dir aquesta paraula
i a poc a poc...*

Com onades suaus a la platja,
puja a la ment i es fa pensament
aquest existir enmig del no-res.
Sóc! Tot i que la paraula gairebé destorba
per sentir el que sentim en les entranyes.
Només és un crit
a la gola:
Sóc! I abans no existia...
Quina sorpresa en el meu ésser, de ser.
Quina calma!

D'un salt, un
sense saber perquè, s'aixeca.
Gairebé d'un cop,
torno a obrir la finestra.
Es reneix a la llum
que a fora, ja esperava.

I veig el Sol, les coses,
totes germanes
en l'existència!
Cada matí
els homes, siguin quins siguin,
poden sentir el mateix a l'albada:
existeixo! Existeixo!

Després, en la llarga vida
ens haurem emmollat molt diferents,
però tots tenim el tresor comú
que ens viu i exalta.
Ser ésser!

Som cims molt alts
enmig del desconegut.
No ens manca res
per ser alguna cosa
en comptes de no-res.
Per ser alguna cosa enmig dels temps
que passen.
I aquest existir,
quin esclat de llum en les mirades!
Enllacem les mans amb gran goig
per començar la dansa.

*I quin misteri ens sosté
en aquesta plaça
de l'ésser que som que no era?
Aquesta aigua clara
d'estar essent, qui ens la donà?
...I aquesta tremolor que puja com proesa
i dóna vida a la vida?
Oh misteri que mai no acaba!*

Alfred RUBIO DE CASTARLENAS
Poema escrit al 1989